

Masterics_Personal_Use.ttf

Masterics Personal Use

À Á Â Ã Ä Å Æ Ç È É Ê Ë Ì Í Î Ï Ñ Ò Ó Ô Õ Ö × Ø Ù Ú Û Ü Ý Þ ß à á â ã

ä å æ ç è é ê ë ì í î ï ð ñ ò ó ô õ ö × ø ù ú û ü ý þ ß

~...?~

U Cezari zél vitéj muš menom Korneľus, stotráč kobotij, zvonj Stáblki. Bol nábojný a behabojný s celým svojím domom. Dával oca almužien ľudu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz občas tretj hodiny popoludní videl javne vo vidici Božieho angela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Korneľus!“ Ale on na neho hľadel a prečlbavitiť povedal: „Čo je, Pane.“ Odpovedal mu: „Tvoja modlitba a tvoje almužny opätujú pred Božiu tvár a on si na ne zpomenuť. A teraz pošli muža do Appje a zavolaj si Simona s priateľom Péter, býva u ošeho Simona, garbára, čo má dom pri mori.“ A keď angel, čo s nim hovoril, odišiel, zavolať si dvoch slušov a nábojných vojáka z tých, čo mu boli poslušiaci, všetko im porozprával a poslal ich do Appje. Na druhý deň, keď bol na cestě a šiel sa k moru, Péter vyšiel občas popoludní na stoechu modliť sa. Keď vyhladal, chceť jesť. Kým mu pripravovali, padol do oštieženia. Videl oštieženie nebo a zosťipovať oštiež nábohu, ako oštiež presťaradlo, spúšťať sa sťipr ošty na zem. Boh o nej vitéj dušy stonovozov, zemeplava a nebeské státoč. V zaval mu hovor: „Péter, vitéž, zhubij a jed!“ Ale Péter povedal: „Najštipm činom, Pane, oed som nikdy neželal nič posťovnení a nečieť.“ Ale hovor sa mu ošval zvon, druhý raz: „Čo Boh oštiež, ty nenazvoj posťovnením.“ Totež sa opakovalo tri razy a hovor bol nábohu oštiež do nebo. Kým bol Péter o rozpakoch, čo to bol za ošty, ktorý videl, zastáť pri ševne muš, ktorých poslal Korneľus, a dopustoval sa na Simonom dom. Zavolať a pítľal sa, čo tam býva Simon s pomením Péter. Ako Péter premyšľal o vitéž. Duch mu povedal: „Hľadij tu tvoju muš. Vitéž teda, zít duš a bez oštiežania ehov s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Péter zisiel k mušom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadíte. Košob čomu ste prišli.“ Oni povedali: „Státoč Korneľus, spravodlivoj a behabojný muš, ktorému celý nábohný národ vypláva soedevov, dostal pokoj od svojého angela aby si tu poslal do domu a opoviel tvoju slovo.“ Zavolať ich teda duš a pohovor. Na druhý deň vitéž a šiel s nimi a niektorí bratia z Appje ho spravodlivo. V ďalší deň prišiel do Cezary. Korneľus ich vši čičal spolu s poznanými priateľmi a najštipm priateľmi. Keď Péter prichádzal, Korneľus mu vyšiel o vitéž, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Péter ho zhubol a povedal mu: „Vitéž, aj ja som ten človek.“ Ako sa s nim rozprával, vyšiel duš a nasiel tam mnoho stonovozov. V povedal im: „Vy vitéž, že Žid sa nemie sploť ani státoč s eubševom. Ale nme Boh ubávil, že nemám nikoho nazvoj posťovnením alebo nečieťm človekom. Preto som prišiel bez oštiežania, keď ste ma posvali. A pítľam sa, košob čomu ste ma posvali.“ Korneľus povedal: „Si to štipr dňi práve o tito hodinu, čo som sa o tretj hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predtým zastal muš o bielom odore a povedal mi: „Korneľus, tvoja modlitba je vyplávať a Boh si zpomenuť na tvoju almužny. Pošl teda do Appje a zavolaj si Simona s priateľom Péter, býva o dome garbára Simona pri mori.“ Hovor som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sne mu vitéž tu pred Božiu tvár, aby sne opoviel všetko, čo si Pán pricháť.“ Hedy Péter oštiež vitéž a povedal: „Nazvoj pomením, že Boh nenadživá nikomu, ale o každém národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koní spravodliv. Simon Izraela zvalal slovo a zvaloval pokoj ševn Státoč Krsta; on je Pánom vitéžm: „Vy vitéž, čo sa pošiev od Galley po hore, ktorý hľadal Šev, dialo po celý Státoč; ako Boh pomenal Státoč z Nazareta Duchom Svätým a movou a on ehodil, dobre robil a ustavaoval vitéžm povadňujľm diablom, lebo bol s nim Boh. A my sne vedňami vitéžm, čo urobil o judgijm krajine i o Jeruzaleme. Ale zavrel ho na drevu a zabil. Boh ho tretieho dňa oštiežil a dal mu, aby sa gíval – nie vitéžmu ľudu, ale soedkom, ktorých Boh opred uval, nám, čo sne s nim po jeho smýšľovatení jell a pít. A pricháť nám, aby sne ľudu hľadal a dovodoval, že to jeho Boh ustaviť sa radu živých i mrtvých. Snu vyplávať vitéžm praveč soedevov, že pre jeho meno dosadne osťipenie huzebm kazij, kto o neho veť.“ Kým Péter toto hovoril, zosťipal Duch Svätý na vitéžm, čo pošival slovo. A veriaci z obrčky, čo prišli s Péterom, zisiel, že sa dar Duchu Svätého oplal aj na pohovor, lebo ich pošiel hovorit jazykmi a celebit Bohu. Hedy Péter povedal: „Množ vitéž niekto zhubit, aby bol oštiež pokosteníť, čo dostali Duchu Svätého tak ako my.“ A rozňoval ich pohovor o mene Státoč Krsta. Potom ho praveč, aby u nich niektoho dňi zastal.